

December 1-je és 5-e, különösen az elmúlt napok tükrében, a nemzetpolitika felé irányítják figyelmünket. 98 éve vették birtokba a románok Erdélyt, tizenkét esztendeje már a kettős állampolgárságról szóló szégyenteljes népszavazásnak. Azóta az Orbán-kormány – alighogy hatalomra lépett –, gyógyírt nyújtott az utóbbi okozta sebre. 2010 óta 860 ezren adtak be honosítási kérelmet, és eddig több mint 810 ezren tettek állampolgársági esküt, a diaszpórában pedig 100 ezer állampolgársági megállapítás történt.

Az unió soros elnökségét betöltő Szlovákiában azonban a mai napig tiltott a kettős állampolgárság intézménye. Nem véletlen, hogy 2016. december 1-jén a két ország államfőjének a találkozóján Áder János csak gazdasági értelemben beszélt arról, hogy sosem voltak még ilyen jók a szlovák–magyar kapcsolatok. Hamarosan új Duna-híd épül Komáromnál, továbbá legkésőbb 2019-re megépítik a kétszer kétsávos autópályát Rajkáig, valamint Miskolc és a szlovák határ között. Megépült és működik a két ország gázvezetékrendszerét összekötő interkonnektor, és a két állam felújítja a Borsiban lévő Rákóczi-kastélyt.

Andrej Kiska és Áder János sajtótájékoztatóján szó esett még egyebek mellett a migrációról, csak a Szlovákiában élő magyarokról nem. Az egyetlen eredmény e téren, amiről beszámolhattak volna, hogy a legutóbbi választások előtt már nem játszották ki a szlovák pártok a „magyar kártyát”. Azonban ez még nem oszlatja el azt a félelmünket, hogy a visegrádi együttműködés áldozataivá válhatnak felvidéki nemzettársaink.

Románia nem részese a közép-európai összefogásnak, sőt nap mint nap Brüsszel véleményét hangoztatja migránsügyben, nem egyszer kritizálva Budapestet. Reménykedtünk a szász államelnökben, a magyarok között felnőtt miniszterelnökben, de erdélyi honfitársaink elnyomása és jogfosztottsága mit sem változott. Ennek egyik legutóbbi példája, hogy a román kulturális miniszter „elgáncsolta” a csíksomlyói búcsú nemzetközi védettségét.

Múlt héten aztán végre olyan hangot ütött meg hazánk külügyminisztere, amit idáig csak a Kárpát-medencén kívüli külpolitikában hallhattunk. Szijjártó Péter pár napja megtiltotta a magyar diplomatáknak, hogy Románia nemzeti ünnepén külügyi minőségükben megjelenjenek, mondván, magyar embernek azon a napon nincs oka ünnepelni.

26 éve várjuk az efféle kiállást. Meg is érkezett a válasz, előbb a román külügy „értetlenkedett”, majd Traian Basescu volt román kormányfő Szijjártó szavait soha nem látott sértésnek nevezte, és kijelentette: Orbán Viktor barátom, mi nem akarjuk Budapestet még egyszer meglátogatni, ahogy azt tettük az elmúlt száz év folyamán a ti beleegyezések nélkül. De ne provokálj, mert nekünk is van tűréshatárunk. (...) Különben Orbán Viktor kormányának e kalandorai nem értik meg, hogy az igazi Románia a Tiszáig tart. Őrizzen meg az Isten benneteket attól, hogy ez egyszer csak eszünkbe jusson, budapesti csahos kutyák.

A vészmadarak most azt mondják, Szijjártó „keménykedése” csak arra volt jó, hogy a román politikusok kijátszhassák a hétvégi választások előtt a „magyar kártyát”. Na és Basescu eszement reakciója nem piszkálhatja fel az erdélyi magyar választókat? Ami nem is ártana, mert sajnálatos módon a határon túli magyar szavazópolgárokból semmivel se nagyobb a választási kedv, mint az anyaországiakban. Most pedig, hogy az EMNP visszalépett az RMDSZ–MPP javára és egy magyar listára lehet voksolni, különösen fontos lenne a magas részvételi arány.

Visszatérve a magyar külpolitikára, Románia az egyetlen szomszédos ország, ahol nem azon dolgozik a kormány, hogy minél jobb kapcsolatokat ápoljunk, hanem merik vállalni a konfliktusokat. Ami nemcsak a lelkünknek tesz jót, de ésszerű is, hiszen látjuk mennyi eredményre vezetett a negyedszázadnyi bólogatás.

A jelenleginél nincs lejjebb, mostanra nincs jogosultsága annak, hogy Magyarország keménykedésének az erdélyi magyarok isszák meg a levét. Minél többször kell az asztalra csapni, minél magasabb rangú fórumokon és minél rangosabb személyeknek. Magyarország külpolitikája példátlanul sikeres a Kárpátokon túl, ezt ebben a témában is javunkra fordíthatnánk. Egyre nagyobb súlya van annak, amit Európában mondunk.

Az amerikai elnökválasztás óta pedig attól sem kell tartanunk, hogy Románia Washingtonba van bekötve. Magyarország igen jól áll a januárban hivatalba lépő Trump-kormánynál, és nem elhanyagolható, hogy a mi kapcsolatunk Putyinnal is kiegyensúlyozott.

Csahos kutyák

Írta: Märle Tamás

2016. december 13. kedd, 20:24 -

Märle Tamás